

ESPECULACIÓ ATURDESLOCALITZACIÓ GUERRA EXPLOTACIÓ

MANIFEST DEL 1r. DE MAIG - 2004

Mentre avança l'empobriment de la majoria de països, pobles i persones, les grans empreses i oligarques del poder continuen repetint que tot va bé i que l'economia mundial no deixa de recuperar-se.

La mentida, la prepotència i la unilateralitat del capitalisme són exercides, especialment pels EUA, en tots els àmbits i regions. En comptes d'avançar cap a la resolució pacífica dels conflictes que tot això genera, assistim a través de les guerres (l'Iraq, Txetxènia, Palestina i altres) al desplegament dels més sofisticats mètodes de destrucció que causen sofriment, desesperació i mort a milers de persones éssers humans com nosaltres.

El món obrer: la classe obrera existeix i viu en conflicte

Veiem:

Que l'ésser humà té unes necessitats vitals: aliment, afecte, amistat, reconeixement; la necessitat de treballar, construir, crear; la necessitat de realització personal i de transcendir-se a si mateix.

Que en el sistema capitalista, la ruptura entre les necessitats bàsiques i el treball, provoca que el treball humà es converteixi en una mercaderia més, en mer factor de producció i consum que redueix a l'ésser humà en un instrument més que es pot llençar quan ja "no serveix per a res".

Que la situació laboral es concreta en formes precàries de contractació, combinació de períodes d'atur i ocupació temporal, subocupació o treball sense contracte, i la imposició d'horaris flexibles que ens tenen lligats a l'empresa amb baixos salaris i absència, en molts casos, de cotització a la Seguretat Social. Les mesures impulsades pels diferents Governos s'han encarregat de legalitzar la desregulació laboral i les condicions de treball i de vida que patim (un total de 498.300 llars a Espanya tenen tots els seus membres en situació d'atur, 500.000 famílies, un 1,6 % superior a la de fa un any).

Que és aquesta precarietat laboral la que dificulta l'elaboració de projectes de vida personal i col·lectiva especialment entre la joventut. Aquesta incertesa del món obrer davant el futur, l'especulació del sòl, l'alt preu de l'habitatge i la dificultat de trobar lloguers assequibles, fa impossible plantejar-se l'emancipació personal i familiar (una parella de joves destina el 42,5 % del que ingressen al pagament de la hipoteca que triguen 22 anys a pagar. En cas que qui compra el pis ho faci en solitari trigarà 35 anys en pagar-ho hi dedicarà un 65,5 % del seu salari). Tot això posa en qüestió el dret Constitucional al treball i a l'habitatge.

Que la classe obrera ha anat perdent condicions laborals dignes (el 91% dels contractes del 2003 han estat temporals) que l'han dut a passar d'una certa seguretat a una desprotecció total, a ser un instrument en mans del capital. És el mateix capital que a través de la flexibilitat disposa de tots els factors productius (especialment de la força de treball) quan el procés no el requereix i en prescindeix quan no li és necessària, sense que això li comporti cap cost addicional.

Aquesta flexibilitat provoca que el treball tendeixi a realitzar-se:

▶ **No** a la mateixa empresa (impedint la seguretat mínima, el creixement i maduració de la persona)

▶ **No** a la mateixa professió (castrant la vocació i aportació professional).

▶ **No** a la mateixa ciutat (la mobilitat geogràfica trenca les relacions familiars, culturals i socials).

▶ **No** amb el mateix horari (destrueix el temps de vida de la persona treballadora i converteix tota la seva vida en "temps productiu").

▶ **No** amb el mateix salari (baixes retribucions sotmeses a la productivitat).

La deslocalització (tancaments, reestructuracions i trasllat d'empreses a altres països), busca la màxima explotació de la mà d'obra allà on sigui. Els treballadors d'aquests països també tenen dret al treball, un treball i unes condicions de treball dignes.

La conseqüència del capitalisme salvatge, egoista i inhumà, a Catalunya, s'està concretant en empreses com Novalux-Philips, Samsung, Fisipe, Autotex, Dogi, Ren de Me-

MANIFEST **1** DEL **r.** DE MAIG · 2004

dici, Miniwatt, Tabacalera de Tarragona i altres, promovent la falsa competència, l'individualisme i el consumisme en les relacions personals, el treball i el mitjans de comunicació.

Les administracions públiques, per la seva banda, no estan ajudant a solucionar aquests problemes del món obrer, fent gala d'una desproporció inexplicable en els seus pressupostos i inversions que no resolen els problemes de treball, habitatge, salut, equipaments, educació i convivència que la ciutadania necessita i reclama.

Davant d'aquesta situació és urgent una resposta del conjunt del món obrer, amb les seves organitzacions sindicals a nivell internacional per a la dignificació dels treballadors i treballadores (començant pels més vulnerables), pel canvi de les polítiques econòmiques, una major seguretat en el treball i la defensa dels drets de tots els treballadors i treballadores d'arreu.

Perquè creiem que el treball és per a la persona, i no la persona per al treball, denunciem aquest sistema capitalista salvatge que cada dia s'imposa amb més força i ambició sense límits i que utilitza l'ésser humà sense tenir en compte les seves dimensions, valors i aspiracions de realització integral.

Tenim esperança:

Pel Fòrum Social Mundial a favor del repartiment de la riquesa, la defensa i reivindicació que un altre món és possible.

Per la mobilització massiva en contra de la guerra. Fa un any milions de persones, a tot el món, sortien al carrer per a dir NO A LA GUERRA. Un any més tard, continuem dient NO A LA GUERRA en totes les seves manifestacions i, la lluita continua.

Perquè s'incrementen les lluites i reivindicacions i creix la consciència crítica i constructiva davant postures totalitàries polítiques, econòmiques i religioses.

Per l'augment de la consciència ecològica.

Per la maduresa democràtica del poble.

Com a treballadores i treballadors cristians ens comprometem, al costat dels nostres companys i companyes, a lluitar per canviar aquesta situació d'esclavisme, alhora que fem una crida a la participació responsable en aquesta tasca. No pararem en el nostre esforç de convertir-nos, personalment i com Església, a la vida generada per Jesucrist i a la missió que Ell va inaugurar: enfront de la societat del Tenir (generadora de desigualtat); enfront del Poder (generador de dominació i apatia política); enfront del Prestigi (generador de la competència i de l'agressivitat).

La nostra fe ens convida a concretar formes diferents de viure i conviure que puguin transmetre un nou estil de vida, més coherent i compromès al servei dels més pobres.

MOVIMENTS OBRERS CRISTIANS

DE CATALUNYA I BALEARS:

ACO,

GOAC,

JOC,

MIJAC,

RELIGIOSES EN BARRIS

I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA

DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA